

Производството е по реда на раздел V, чл.58д и сл. от ЗАНН и е образувано въз основа на подадена жалба от Д. Г. Я. от гр. Бургас срещу наказателно постановление (НП) №ЗОП-51/04.09.2023 г. на председателя на Сметната палата, с което в качеството му на генерален директор на Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“ (ДППИ) му е наложено административно наказание на основание чл.256А от Закона за обществените поръчки (ЗОП) (ДВ бр.86/2018 г., в сила от 01.03.2019 г.), във вр. с чл.260, ал.2 от ЗОП (ред. ДВ бр.13/2016 г.), във вр. с чл.53, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) (ДВ бр.109/2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) глоба в размер на 200 (двеста лева) лв. за извършено административно нарушение на чл.29, ал.3 от ЗОП (ред. ДВ бр.107/2020 г., в сила от 01.01.2021 г.), във вр. с чл.147, чл.195 и чл.36, ал.1, т.6 от ЗОП (ред. ДВ бр.107/2020 г., в сила от 01.01.2021 г.).

С жалбата се излага, че НП е неправилно, незаконосъобразно и постановено при съществено нарушение на производствените правила и издадено в противоречие с процесуалния и материалния закон, като се позовава на неспазване на давностните срокове за съставяне на акт за установяване на административно нарушение, оспорва се субективния елемент на нарушението, тъй като конкретното задължение е било възложено на служител, който е подпомагал директора на ДППИ и е допуснал небрежност, твърди се маловажност на случая, съобразно изискването на чл.28 от ЗАНН, като в тази връзка се позовава на Тълкувателно решение №1/12.12.2007 г. на ВКС и на издадено му предупреждение от същия наказващ орган №ЗОП-52/04.09.2023 г. Моли се за отмяна на наказателното постановление.

Жалбоподателят редовно призован, не се явява и не се представлява в хода на съдебното производство. Постъпило е писмено становище от негов упълномощен процесуален представител, с което се поддържа жалбата с изложените в нея аргументи и се моли за отмяна на НП и за присъждане на разноски в размер на 400 (четиристотин лева) лв.

За органа издал наказателното постановление в съдебно заседание се явява процесуален представител, който оспорва жалбата и по същество пледира за потвърждаване на НП, доколкото по безспорен начин от събраните писмени и гласни доказателства се е установило, че е извършено деянието и то виновно, случая не е маловажен и затова нарушителят не е предупреден, откриването на нарушителя станало с подписването на констативния протокол и това е сторено в сроковете по ЗАНН и ЗОП. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

От фактическа страна, относимите към спора обстоятелства, се установяват от събраните доказателства:

ДППИ се явява публично предприятие по смисъла на т.42, §2 от допълнителните разпоредби на ЗОП, тъй като извършва секторна дейност по смисъла на чл.128, т.1 от ЗОП и неговият генерален директор, който му е

представляващ е секторен възложител по смисъла на чл.5, ал.4, т.1 от ЗОП.

Със Заповед №ОД-06-02-010/19.09.2022 г. на заместник-председателя на Сметната палата е възложена одит на определен с нея одитен екип на ДППИ за периода от 01.01.2020 г. до 31.12.2021 г. Като ръководител на екипа е определена М. Б. Д. – главен одитор, а сред екипа е и свидетелката Ц. Т. Ц. – старши одитор втора степен. На последната ѝ било възложено проверка на обществените поръчки на ДППИ за проверявания период.

В хода на проверката същата установила, че ДППИ е стартирало процедура по обществена поръчка от вида на събиране на оферти, която обява е била публикувана на 26.04.2021 г. в регистъра за обществени поръчки (РОП), воден към Агенцията по обществени поръчки с уникален номер на поръчката: 01158-2021-0018 на стойност по чл.20, ал.3, т.2 от ЗОП, с предмет: „Възстановяване на работоспособността на Monitoring and information system for Black Sea (MISBS) – Информационна система за мониторинг на Черно море (МИС на Черно море). Като на същата дата в РОП са публикувани техническата спецификация, указанията за участие и проект на договор за обществена поръчка. Обектът на поръчката е предоставяне на услуга с прогнозна стойност 69 900 лв. без ДДС.

След съответните процедури и във връзка с предвидения ред за тях бил сключен договор №51/11.06.2021 г. с избрания от възложителя на обществената поръчка – ДППИ за изпълнител участник, а именно: *****ООД за срок от 30 работни дни, считано от подписването на договора, с клауза по плащане на 100 % в рамките на 20 работни дни след подписване на приемо-предавателен протокола.

На 06.08.2021 г. е подписан приемо-предавателен протокол между ДППИ и *****ООД, с който се приема изпълнението по договора, както и е издадена фактура №*****/10.08.2021 г. на стойност 69 900 лв. без ДДС. Сумата по фактурата била изплатена с платежно нареждане №П25523062 на 25.08.2021 г.

Не било установено в хода на проверката в 30 дневен срок от изпълнението на договора, което е станало с плащането по него, да е било изпратено обявление за приключване на договора за обществена поръчка в РОП. Като в хода на проверката не било установено и генералния директор на ДППИ да е оправомощавал определено длъжностно лице да организира и/или възлага обществената поръчка, включително да изпраща документи и информация в РОП на Агенцията по обществени поръчки.

Съставен бил на 25.04.2023 г. от одитния екип констативен протокол за документиране на установените факти и обстоятелства при одита на ДППИ по договор №51/11.06.2021 г. с предмет: „Възстановяване на работоспособността на Monitoring and information system for Black Sea (MISBS) – Информационна система за мониторинг на Черно море (МИС на Черно море).

Жалбоподателят бил поканен да се яви на 30.05.2023 г., за да му бъде

съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН). Поканата му е била връчнен с писмо, с обратна разписка на 20.05.2023 г. В имейл от 29.05.2023 г. жалбоподателят посочил, че нямало възможност в посочения ден и час да бъде в София, тъй като живеел и работел в град Бургас. С имейл от 29.05.2023 г. жалбоподателят бил уведомен за възможностите по ЗАНН, ако не се яви при съставянето на АУАН и по какъв начин същият ще му бъде връчнен.

Съставен бил констативен протокол на 30.05.2023 г., че Д. Г. Я. не е се явил за съставяне и връчване на АУАН.

Съставен е на 30.05.2023 г. АУАН на жалбоподателя, за това, че на 27.09.2021 г. в гр. София, в ДППИ, в качеството му на генерален директор на ДППИ и секторен възложител на обществени поръчки по чл.5, ал.4, т.1 от ЗОП не е изпратил до Агенцията по обществени поръчки за публикуване в регистъра на обществените поръчки обявление за приключване на договор за обществена поръчка №51/11.06.2021 г. Сочи се като правна квалификация на нарушението чл.29, ал.3 от ЗОП (ред. ДВ бр.107/2020 г., в сила от 01.01.2021 г.), във вр. с чл.147, чл.195 и чл.36, ал.1, т.6 от ЗОП (ред. ДВ бр.107/2020 г., в сила от 01.01.2021 г.). АУАН е съставен от Цв. Ц. в отсъствие на жалбоподателя и е връчнен на жалбоподателя чрез Община-Бургас на 02.06.2023 г.

Съставеният АУАН на жалбоподателя е от оправомощеното въз основа на т.ІІІ - 16 от Заповед №38/06.02.2023 г. на председателя на Сметната палата. Срещу АУАН жалбоподателят е депозирал писмени възражения с вх.№ЗОП-51/09.06.2023 г.

Въз основа на съставения АУАН е издадено атакуваното наказателно постановление №НП-ЗОП-51/04.09.2023 г. от съответното компетентно длъжностно лице – председател на Сметната палата за нарушение на чл.29, ал.3 от ЗОП (ред. ДВ бр.107/2020 г., в сила от 01.01.2021 г.), във вр. с чл.147, чл.195 и чл.36, ал.1, т.6 от ЗОП (ред. ДВ бр.107/2020 г., в сила от 01.01.2021 г.). Същото е получено с обратна разписка на 15.09.2023 г.

Съдът кредитира събраните писмени и гласни доказателства, като логични и непротиворечиви, поради което не намира за основателно обсъждането им поотделно

Жалбата е **допустима**, като подадена в законния четиринадесетдневен срок /видно от разписката за получен препис от наказателното постановление/ и от надлежно легитимирано лице, имащо правен интерес от обжалване, като разгледана по същество, същата се явява **неоснователна**, поради следното:

По силата на чл.115л, ал.1 от Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България е образувано ДППИ, което е ЮЛ, със седалище в гр. София. Съгласно чл.115л, ал.2 от същия закон: „Държавата предоставя на Държавно предприятие „Пристанищна

инфраструктура“ имущество - публична и частна държавна собственост, определено с решение на Министерския съвет, за изпълнение на предмета му на дейност.“ В разпоредбата на чл.115р, ал.1, т.1 от Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България е предвидено, че Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“ се представлява пред държавните органи, съдилищата и пред трети лица в страната и в чужбина от генерален директор.

Разпоредбата на чл. 128, ал.1, т.1 от ЗОП предвижда, че дейности, свързани с експлоатацията на географска област имат за цел осигуряване ползването на летища и морски или вътрешни пристанища или други терминали от превозвачи по въздушни, морски или вътрешни водни пътища“.

Съгласно чл.29, ал.1, т.1 от ЗОП: „Възложителите изпращат за публикуване обявление за приключване на договор за обществена поръчка или рамково споразумение, което съдържа информация за:

1. изпълнението, прекратяването, развалянето или недействителността на договора за обществена поръчка.“ Нормата на чл.29, ал.3 от ЗОП въвежда вида, в който се подава заявлението и задължението това да стане в срок до 30 дни от настъпване на съответното обстоятелство по ал. 1.

Установява се, че съгласно чл.36, ал.1, т.6 от ЗОП, в Агенцията по обществени поръчки се води регистър на обществените поръчки, който представлява електронна база данни, съдържащ информация за възлаганите обществени поръчки от възложителите по този закон и в него се публикуват и обявленията за приключване на договорите за обществени поръчки и рамковите споразумения.

Разпоредбите на чл.147 и чл.195 от ЗОП препращат за неуредените случаи към части първа и втора от същия.

ДППИ се явява публично предприятие по смисъла на т.42, §2 от допълнителните разпоредби на ЗОП, тъй като извършва секторна дейност по смисъла на чл.128, т.1 от ЗОП.

Съгласно чл.5, ал.4, т.1 от ЗОП секторни възложители са представляващите публичните предприятия и техни обединения, когато извършват една или няколко секторни дейности.

От събраните по делото доказателства се установи по несъмнен и категоричен начин, за което и страните не спорят, че жалбоподателят е имал качество на генерален директор, който е представляващ ДППИ и е секторен възложител по смисъла на чл.5, ал.4, т.1 от ЗОП

На следващо място несъмнено установено по делото е, че след приключване на обществената поръчка с уникален номер в РОП: 01158-2021-0018, с предмет: „Възстановяване на работоспособността на Monitoring and information system for Black Sea (MISBS) – Информационна система за мониторинг на Черно море (МИС на Черно море), по която е бил сключен договор за обществена поръчка №51/11.06.2021 г., с плащането от страна на

възложителя по фактура №*****/10.08.2021 г. на стойност 69 900 лв. без ДДС, изплатена с платежно нареждане №П25523062 на 25.08.2021 г. и не е подадено в 30 дневен срок от изпълнението на договора, обявление за приключване на договора за обществена поръчка в РОП. С установеното бездействие е осъществено от обективна страна административното нарушение.

Предвид което е изпълнен състава на чл.29, ал.3 от ЗОП (ред. ДВ бр.107/2020 г., в сила от 01.01.2021 г.), във вр. с чл.147, чл.195 и чл.36, ал.1, т.6 от ЗОП (ред. ДВ бр.107/2020 г., в сила от 01.01.2021 г.). От субективна страна осъществено е при пряк умишъл от страна на дееца. Съставът на административното нарушение е осъществено чрез бездействие – неподаване на заявление. В случая правилно е определено и задълженото лице по закон, а именно жалбоподателя като представляващ ДППИ в качеството му на генерален директор на същото. Като липсват доказателства генералния директор на ДППИ да е оправомощавал определено длъжностно лице да организира и/или възлага обществената поръчка, включително да изпраща документи и информация в РОП на Агенцията по обществени поръчки.

Съдът счита, че правилно е квалифицирано от административнонаказващия орган административното нарушение, осъществено от жалбоподателя по чл.29, ал.3 от ЗОП (ред. ДВ бр.107/2020 г., в сила от 01.01.2021 г.), във вр. с чл.147, чл.195 и чл.36, ал.1, т.6 от ЗОП (ред. ДВ бр.107/2020 г., в сила от 01.01.2021 г.). Също така правилно е приложена санкционната норма, действала към датата на така визираното административно нарушение чл.256А от ЗОП, ред. ДВ, бр. 86 от 2018 г., в сила от 1.03.2019 г., касаеща неподаване от възложител в срок на информация, подлежаща на публикуване в Регистъра на

обществените поръчки или в „Официален вестник“ на Европейския съюз, за който е предвидена глоба в размер от 200 до 1000 лв.

Съдът намира, че правилно е приложен закона, в случая чл.27, ал.2 от ЗАНН, като са отчетени всички обстоятелства във връзка с конкретното нарушение. Касае се за такова, което не е с висока обществена опасност, доколкото не се установи, че от същото са настъпили вредоносни последици и липса на данни за други нарушения от този вид от страна на жалбоподателя към датата на деянието, размерът на глобата в размер на 200 лв. е минималната предвидена в закона, съгласно действалата към онзи момент разпоредба на санкционната норма. Поради което съдът намира, че административната санкция е определена правилно, предвид което съдът намира, че са спазени изискванията на чл.27, ал.1 и ал.2 от ЗАНН. Като съдът счита, че с така определеното по вид и размер административно наказание ще бъдат постигнати целите на административното наказване предвидени в разпоредбата на чл.12 от ЗАНН.

С оглед на горните съображения съдът счита, че се установи осъществяването на нарушението.

Не се установиха други допуснати в хода на административно-наказателното производство процесуални нарушения. Съдът като съобрази съставения АУАН и издаденото въз основа на него НП намира, че същите са съставени от оправомощени длъжностни лица, в кръга на компетенциите им. Приложени са както заповедите за възлагане на одита, така и заповед за оправомощаване на актосъставителя.

Както АУАН, така и НП се съдържат изискуемите по закон реквизити. АУАН е съставен в рамките на предвидените в чл.34, ал.1 от ЗАНН срокове, а именно преди да изтече тримесечния срок от откриването на нарушителя, а НП е издадено в шестмесечен срок от съставянето на АУАН, предвиден в чл.34, ал.3 от ЗАНН. В случая в хода на проверката е установено, че именно жалбоподателят е нарушителя, доколкото в хода ѝ е констатирано, че липсва друго оправомощено лице от генералния директор на ДППИ през този период, който да организира и/или възлага конкретната обществена поръчка, включително да изпраща документи и информация в РОП. Предвид което установяването на конкретното лице като нарушител е станало в хода на проверката и със съставянето на констативния протокол от 25.04.2023 г., от когато започва да тече тримесечния срок за съставянето на АУАН, което е станало на 30.05.2023 г.

Не се констатира разминаване между словесното описание на нарушението в АУАН и НП, както и е налице съответствие между това описание и посочената правна квалификация на същото. Изложени са мотиви във връзка с възражението на жалбоподателя по АУАН.

Предвид горното настоящият съдебен състав не приема, че са нарушени правата на жалбоподателя, включително това на защита.

Във връзка с изричното възражение в жалбата, че в случая разпоредбата на чл. 28 ЗАНН е следвало да бъде приложена, поради малозначителност на деянието, съдът счита следното:

Разпоредбата на чл. 28 ЗАНН предвижда, че за „маловажни случаи“ на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Общото понятие на административното нарушение е дефинирано в чл. 6 от ЗАНН, а съгласно чл. 9, ал. 2 НК, приложима съгласно препращащата норма на чл. 11 от ЗАНН не е престъпно деянието, което макар формално и да осъществява признаците на предвидено в закона престъпление, поради своята малозначителност не е общественоопасно или неговата обществена опасност е явно незначителна. При извършване на преценка наказващият орган е длъжен да приложи правилно закона, като отграничи „маловажните“ случаи на административни нарушения от нарушенията, а неговата преценка за „маловажност на случая“ подлежи на съдебен контрол. Когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28 от ЗАНН са налице, но наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на наказателното

постановление, поради издаването му в противоречие със закона. Липсват доказателства, въз основа на които да се обоснове липса или по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от този вид, което сочи, че процесното деяние не представлява и не може да бъде квалифицирано като „маловажен случай” по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, а твърденията в обратна насока е необходимо да се приемат като изцяло несъстоятелни. Доколкото административното нарушение е за първи път, то същото обуславя по-нисък размер на налагане на административна санкция и това е отчетено при преценка на същата от административно-наказващия орган при условията на чл.27, ал.2 от ЗАНН, но не предпоставя „маловажност на случая” по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Липсват доказателства, че след законоустановения тридесетдневен срок е изпълнено задължението от възложителя и че е подадена информацията към РОП на Агенцията по обществени поръчки.

В процесната хипотеза не може да се приеме, че нарушението се явява маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН, имайки предвид характера на засегнатите обществени отношения, а именно изискванията в обществен интерес на публичност и прозрачност при обществените поръчки. По време на проверката са констатирани и други подобни пропуски, за едно от които е издадено предупреждение спрямо жалбоподателя и което касае същото по вид административно нарушение, но изправено след срока. Горното обуславя по-завишена обществена опасност на конкретното деяние, което е в противовес с изискванията, които се обсъждат при маловажност на случая.

Поради гореизложеното наказателното постановление като акт по чл.58д, т.1 от ЗАНН като законосъобразно следва да бъде потвърдено на основание чл.63, ал.2, т.5 от ЗАНН и не са налице основания за неговата отмяна или изменение.

С оглед изхода на производството претенцията на процесуалния представител на наказващия орган за присъждане на разноски се явява основателна. Същата се е представлявала от юрисконсулт на Сметната палата, който се е явил в проведеното съдебно заседание, но самото дело се преценя, че не е такова с фактическа и правна сложност, приключило е в едно съдебно заседание, поради което съгласно чл.63д, ал.4, във вр. с ал.1 от ЗАНН, във вр. с чл.37, ал.1 от ЗПП и чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, съдът определи размер на юрисконсултско възнаграждение от 80 (осемдесет лева) лв. за процесуалното представителство пред въззивната инстанция по делото.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: